

Kinder Torah

Parashas Vayikra

בס"ד

Don't Embarrass

"Yaakov, Pesach is coming in a few weeks."

"I know, Rachel. I am preparing the *korbon* that we are bringing to the Beis HaMikdash."

"Are we bringing a big animal this year?"

Yaakov's eyes fall. He speaks hesitatingly, in a low voice.

"I am afraid that we cannot afford an animal this year. We will bring a *mincha* (grain offering) instead."

"When a *nefesh* (person) offers a *mincha* to Hashem ... He shall bring it to the sons of Aaron, the Kohanim ..." (Vayikra 2:1-2). The Baal HaTurim explains the use of the word *nefesh*, which also means soul. A poor person, who could not afford to bring an expensive animal, brought a *mincha* offering. Even so, he put his soul into paying for that *mincha*. Regular animals were sacrificed in public, where everyone would see. The *mincha*, however, was brought privately, only to the Kohanim. The public would not see that he was too poor to bring an animal sacrifice. This would save him embarrassment.

Kinderlach . . .

*Do you see how the Torah is sensitive to people's feelings? This is a model for our behavior. Did your sister get a good grade on her test? Or was it not so good. Let her tell Imma privately. Don't embarrass her in front of the family. Always knock before you open a closed door. Someone may be doing something private in the room. Don't ever make fun of someone's clothes or haircut. These things can be very embarrassing. Sensitivity to other's feelings is the mark of real *derech eretz*.*

Zachor!

"Is there a special *maftir* this week, Abba?"

"Yes, Avi. Parashas Zachor."

"Zachor means remember, doesn't it, Abba?"

"Yes, Avi. We must remember what Amalek did to us."

"What did he do, Abba?"

"Amalek is the personification of evil, Avi. His entire purpose in this world is to turn people away from Hashem. He tries to show them that Hashem does not exist

cholila (Heaven forbid) or does not care about us. He first attacked Klal Yisrael when we left Mitzrayim, shortly after Kriyas Yam Suf. The entire world was terrified of Hashem and His chosen people. Amalek jumped in with tremendous *chutzpah*, attacked us, and showed the world that we were not invincible. By doing this he lowered the world's *yiras* (fear of) Hashem."

"That is horrible!"

"Yes, Avi. Therefore, we were given a *mitzvah* in the Torah, at the end of parashas Ki Seitze, to remember this terrible thing that Amalek did. We fulfill the *mitzvah* by reading that parasha for this week's *maftir*."

"Why do we read it this week, Abba."

"Because this is the week before Purim, Avi. Haman was a

descendant of Amalek. Like his forefathers, he tried to wipe out Klal Yisrael and disgrace Hashem's Holy Name. We remember Amalek at the time when we rejoice over his defeat."

"What about nowadays, Abba? Who is Amalek? Where is he?"

"He is still here with us, Avi. Rav Zeidel Epstein zt"l shares an insight into Parashas Zachor. Amalek, whose entire purpose in this world is to disgrace Hashem, is the personification of evil. We must hate him and the evil that he brings into this world. *Chilul Hashem* is revolting! We detest it! We run far away from it! We uproot it from our lives! That is how we remember Amalek. We recognize him in all of his forms, and we stamp him out of our lives."

"I'm ready Abba . . . Zachor!"

Kinderlach . . .

*This is the second of the four parshios which prepare us for Pesach. Two weeks ago, parashas shekalim, we worked on dedicating all of our *gashmius* (material possessions) to Hashem. This week we work on hating the evil of *Chilul Hashem* and uprooting it from our lives. Do not do anything that would make people look down upon Hashem or His *mitzvos*. Act nicely towards people, with tremendous *kovod* (honor) and *derech eretz* (respect). Value the *mitzvos* and perform them carefully and properly. Fear Hashem and distance yourself from any *aveyra* (sin). This is how we wipe out Amalek, *kinderlach*. Zachor!*

Defeat Amalek

The end of the book of Shemos dealt with the construction and assembly of the *Mishkan* (Tabernacle). The book of Vayikra begins with the sacrifices that were offered in the *Mishkan*. "From the cattle or from the flock you shall bring your offering," (Vayikra 1:2). Rabbeinu Bechaye elaborates on the types of animals that are fitting to be offered on the *Mizbeach*. Domesticated animals that dwell in inhabited areas are brought as sacrifices to Hashem. They are the hunted ones, not the hunters. These kosher animals serve as a role model for the Jewish people. They are settled and live peaceful lives. Yaakov Avinu, a shepherd, chose

to work among them. We are the descendants of Yaakov, *Ish Tam*, a straightforward person. Like these peaceful animals, and the *Mizbeach* that they are sacrificed upon, we bring peace into the world. Predatory animals that live in the wilderness are not suitable for sacrifices. They are the hunters. Eisav chose to live among them.

He was a hunter who lived in the wilderness. His descendants and their way of life stand opposed to peacefulness. For the same reason, the Torah prohibited the use of iron on the *Mizbeach*. Iron and the weapons made from it are the instruments of war. They shorten the life of a person. They are the lot of Eisav.

Kinderlach . . .

On Purim, we celebrate the victory of the Jewish people over Haman, a descendant of Eisav and Amalek. Hashem with His Hidden Hand guiding the events, showed that the path of Torah is correct. "Its ways are pleasant, and all of its paths are peaceful," (Mishlei 3:17). Weapons, even if they are toys, are for Eisav and Amalek, not us. How ironic that Purim has become a time when many children frighten people with cap guns and firecrackers. The Torah forbids frightening a person, even if you do not endanger him. Throwing a firecracker or sparkler at someone is very dangerous and a much more serious sin. Purim is a time of happiness. Cap guns and firecrackers do not make anyone happy. This Purim let us celebrate our victory over Amalek by abandoning his ways and seeking only peace and happiness for everyone.

והגדת לבנך

פרשת ויקרא

לחלל שם שמיים, היה הרע במהותו. עלינו לתעב אותו ואת הרע שהוא מביא לעולם הזה. חילול השם הוא דבר מתועב! אנו שונאים אותו! אנו מתרחקים ממנו! אנו עוקרים אותו מחיינו! כך אנו זוכרים את עמלק. אנו מכירים אותו בכל צורותיו, ומוחקים אותו מחיינו. "אני מוכן, אבא... זכור!"

לא לבייש

"יעקב, פסח מגיע בעוד כמה שבועות."
"אני יודע, רחל. אני מכין את הקרבן שנביא בבית המקדש."
"האם אנחנו מביאים השנה פר גדול?"

יעקב השפיל את עינו. הוא דיבר לאט, ובקול נמוך.

"לצערי איננו יכולים להביא קרבן בהמה השנה, מכיוון שאין ידיו משגת לקנותה. נביא קרבן מנחה (עשויה קמח) במקום זה."

סג סג סג סג

"ונפש כי תקריב קרבן מנחה לה'... והביאה אל בני אהרן הכהנים..." (ויקרא ב', א'). בעל הטורים מסביר את השימוש במילה "נפש" (ולא איש), שמשמעותה גם נשמה. אדם עני, שאין באפשרותו להביא קרבן בהמה יקר, מביא קרבן מנחה. הוא מוסר את נפשו בתשלום עבור מנחה זו. קרבנות בהמה הובאו בפומבי, לעיני כולם. אך קרבן המנחה הובא בצנעה - רק בפני הכהנים. כך הציבור לא יוכל לראות שהוא עני ואינו יכול להביא קרבן בהמה, והוא לא יתבייש.

ילדים יקרים...
פרשה זו היא הפרשה השנייה מבין ארבע הפרשות שמכינות אותנו לפסח. לפני שבועיים, בפרשת שקלים, עבדנו על הנושא של הקדשת כל הנכסים הגשמיים שלנו לה'. השבוע נשתדל לשנוא חילול השם, ולעקור את הרוע הזה של חילול השם מחיינו. אל תעשו שום דבר שיפגע ביחס הטוב של אנשים לה' ולמצוותיו. התנהגו בנימוס כלפי אנשים, בכבוד ובדרך ארץ. העריכו את המצוות וקיימו אותן בזהירות ובקפידה. יראו את ה' והרחיקו את עצמכם מכל עברה. כך אנו מוחים את זכר עמלק, ילדים יקרים. זכור!

לנצה את עמלק

סוף ספר שמות דן בבנייתו של המשכן ובהרכבתו. ספר ויקרא מתחיל בקורבנות שהוקרבו במשכן. "מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם" (ויקרא א', ב'). רבנו בחיי מפרט את סוגי בעלי החיים המתאימים להיות מוקרבים על המזבח. בעלי חיים מביתיים החיים באזורים מיושבים מובאים כקרבנות לה'. הם הניצודים ולא הציידים. חיות כשרות אלו משמשות כדוגמא ומשל לעם היהודי. הן חיות חיים שלווים. חיים של שלום. יעקב אבינו היה רועה ובחר לעבוד עמהם. אנחנו צאצאיו של יעקב, שהיה איש תם. כמו חיות שלוות אלו, וכמו המזבח עליו הן מוקרבות, אנחנו מביאים שלום לעולם. חיות טרף השוכנות בטבע אינן מתאימות לקרבנות. הן הציידים. עשו בחר לחיות ביניהם. הוא היה ציד שחי במדבר. צאצאיו ואורח חייהם עומדים בנגוד לשלום ושלוה. מאותה סיבה, אוסרת התורה על שימוש בברזל על המזבח. הברזל וכלי הנשק שעושים ממנו, הינם כלי מלחמה. הם מקצרים חיי אדם. הם שייכים לחלקו של עשו.

ילדים יקרים...
האם אתם רואים כמה רגישה התורה לרגשותיהם של אנשים? עלינו ללמוד מכך לגבי התנהגותנו. האם אחותך קיבלה ציון טוב במבחן שלה? או שמא הציון לא היה כל כך טוב? תן לה לספר לאמא על כך בפרטיות. אל תבייש אותה בפני המשפחה. תמיד יש לדפוק לפני שפותחים דלת סגורה. אולי מישהו עושה משהו בחדר זה שאין הוא רוצה שאחרים יראו. אף פעם אין לצחוק על הבגדים או התספורת של מישהו אחר. הדבר עלול לבייש אותו מאוד. רגישות לאחרים היא הסימן של דרך ארץ אמיתית.

זכור!

"האם יש מפטיר מיוחד השבוע, אבא?"
"כן, אברימי. פרשת זכור."
"זכור - כלומר, לזכור. נכון, אבא?"
"נכון, אברימי. עלינו לזכור את מה שעמלק עשה לנו."
"ומה הוא עשה, אבא?"

"עמלק הוא הרע במהותו, אברימי. כל מטרתו בעולם היא להרחיק אנשים מה'. הוא מנסה להראות להם שה' איננו קיים, חלילה, או שלא אכפת לו מאיתנו. בתחילה נלחם עמלק בבני ישראל לאחר יציאת מצרים, זמן קצר לאחר קריעת ים סוף. כל העולם פחד מה' ומהעם הנבחר. אך עמלק, בחוצפה שאין כדוגמתה, תקף אותנו, והראה לעולם שעם ישראל איננו כל יכול. כך נפגמה המידה של יראת ה' בעולם."
"דבר נורא!"

"נכון, אברימי. ולפיכך, ניתנה לנו מצווה בתורה, בסוף פרשת כי תצא, לזכור את הדבר הנורא הזה שעשה עמלק. אנו מקיימים מצווה זו על ידי קריאת פרשה זו השבוע כמפטיר."
"ומדוע אנו קוראים אותו דווקא השבוע, אבא?"

"מכיוון שזהו השבוע שלפני פורים, אברימי. המן היה מזרע עמלק. בדומה לאבותיו, הוא רצה למחות את עם ישראל ולחלל שם שמיים. אנו זוכרים את עמלק כאשר אנו שמחים על מפלתו."
"ומה קורה היום, אבא? מיהו עמלק? היכן הוא?"

"הוא עדיין נמצא כאן איתנו, אברימי. הרב זיידל אפשטיין זצ"ל אומר על פרשת זכור, שעמלק, שמטרתו הבלעדית בעולם היתה

ילדים יקרים...
בפורים, אנו חוגגים את נצחון היהודים על המן, צאצאו של עשו ועמלק. ה' וידו הנסתרת שכוונה את המאורעות, הראתה שדרך התורה היא הנכונה. "דרכיה דרכי נועם, וכל נתיבותיה שלום" (משלי ג', י"ז). כלי נשק, אפילו אם הם עצעועים, נועדו לעשו ולעמלק, לא לנו. איזו אירוניה, שפורים הפך להיות זמן בו ילדים מבהילים אנשים באקדחי קפצונים ונפצים. התורה אוסרת להפחיד בני אדם, אפילו אם אתם לא מסכנים את חייהם. אם זורקים זיקוקים או נפצים על מישהו, זה מאד מסוכן וזו עבירה חמורה עוד יותר. פורים הוא זמן של שמחה. אקדחי קפצונים ונפצים לא משמחים אף אחד. בפורים זה, בואו נחגוג את נצחוננו על עמלק על ידי כך שנעזוב את דרכיו ונבקש רק שלום ושמחה לכולם.